

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraenesis De Eleemosyna

Alardus <Aemstelredamus>

[Köln], 1545

VD16 A 1250

Quæ potissimum destinata sunt eleemosynis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63012)

DE ELEEMOSYNA.

rint sustentationem impendant, liberū est enim monachis & spiritualibus uiris deum colentibus & timentibus: decimas & oblationes cunctaque remedia concederemus, de iure suo in dominium illorum & usum transferre, nec tam in pauperibus paupertatem quā religionem attendere. Chrysostronus in ca. Ioannis 13. homilia 71. Putabāt, inquit, ut egenis aliquid daret dixisse: Multum Iesu curæ erant pauperes, & hoc ad nostram doctrinam. Hic enim loculos habebat, & pecuniam. Atqui nemo pecuniam Christo dedisse narrat, sed quod discipulæ uictui necessaria præbebant. Quomodo enim, quæ neque peram, neque baculum ferri iubet, loculos ferebat? Ad pauperum ministerium: ut intelligas quanta tibi inopum & miserorum hac etiam parte cura impendat. Ex Canonibus Apostolorum, ca. 39. Omnium negotiorum ecclesiasticorum curam episcopus habeat, & ea uelut deo contemplante dispenseret, nec ei liceat ex his aliquid omnino contingere, aut parentibus proprijs, quæ dei sunt cōdonare. Quod si pauperes sunt, rāquam pauperibus subministret, nec eorum occasione ecclesiæ negotia deprædetur, ca. de sacro sancte eccle. Le. priuilegia, Humanitatis nræ est prospicere egenis, & dare operā ut pauperibus alimenta non deficient.

Quæ potissimum destinata sunt eleemosynis.

NON inficiamur bona ecclesiarum esse pauperum, prout adducitur 25. quæst. 7. Quod autem bona item clericorū esse pauperum 23. quæst. 8. Conuenior, Eademque pauperibus eroganda atque

B

D E E L E E M O S Y N A

communicanda 47. distinct. Sicut hi. quæstio 1. Sed hac lege, ut in tempore necessitatis communicanda sunt, non adproprianda, ut de præben. ca. 3. de dona ca. 2. Et bona ecclesiæ ita dicuntur ecclesiæ, ut eorū dominium habeat ecclesia 23. qu. 3. Inter. Pauperū quidem sunt, quantum attinet ad sustentationē clericorum uero quo ad ministrationem. Nec tamē uia ecclesiæ bona usque adeo sunt pauperum, ut ipsis proinde comperat actio aduersus clerum quamlibet habundātem 47. distinct. Sicut. Alioqui nusquā non rixis perstreperent tribunalia. Sed opere precium est illud audire, bona ecclesiastica non modo in usus pauperum, sed etiam in cultura diuinum, ministrorumque necessitates eroganda esse, ut auctor est Simplicius papa 12. quæst. 2. de redditibus &c.

An ecclesiasticis licitum sit possessiones, redditus, prædicaque, & alia id genus, ceu bona propria habere.

Illud quoque (quando in bonorum ecclesiarum mentionem incidimus) non grauabor obiter refellere, quod huius temporis hæretici, æditis libris impudenter ubique, uel ad nauseam usq; inculcant, unde præcipuam tumultus originem, odijque seminarium in clerum promanasse in confessio est, Ecclesiasticis illicitum esse possessiones, redditus, aliq; bona propria habere. Non postulo, ut quisquam mihi credat, nisi hunc errorem manifestis testimonijs docuero. Age ueniamus ad aduersariorū rationes, quibus suum tuentur errorem: Nimirum: ex præcepto Christi, Christianos omnes oportere